

Το θαύμα της Θεραπείας του δαιμονισμένου νέου

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Καθώς έχουμε περάσει το μέσον της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η Εκκλησία μας θυμίζει ότι ο άνθρωπος αγωνίζεται για να συντρίψει την αμαρτία με τη βοήθεια του Θεού κι όχι μόνο με τη δική του προσπάθεια.

Η λύπη των γονέων είναι μεγάλη όταν βλέπουν τα παιδιά τους να είναι άρρωστα· πολύ περισσότερο μάλιστα αν έχουν κάποια αθεράπευτη αρρώστια. Κάνουν τα αδύνατα δυνατά για να βρουν τον κατάλληλο τρόπο και ρωτούν να μάθουν για τον καλύτερο γιατρό, προσπαθώντας να βρουν τα θεραπευτικά μέσα.

Σ' αυτή τη θέση ήταν ένας πατέρας, ο οποίος ήρθε μπροστά στον Κύριο, γονάτισε δείχνοντας την υποταγή του αλλά και την ταπείνωσή του, και του είπε: «Δάσκαλε, σου έφερα τον γιο μου, που τον έχει κυριεύσει ένα άλαλο πνεύμα· κι όπου τον πιάσει, τον ρίχνει κάτω και βγαίνουν αφροί από το στόμα του και τρίζει τα δόντια του και μετά μένει αναίσθητος, σαν πεθαμένος. Πήγα στους μαθητές σου και τους παρακάλεσα να βγάλουν το κακό αυτό πνεύμα από μέσα του, αλλά δεν μπόρεσαν».

Ο Ιησούς στράφηκε προς τον πατέρα και του είπε, απευθυνόμενος όμως προς όλους γύρω, βλέποντας ότι η πίστη τους δεν ήταν δυνατή: «Γενεά άπιστη, ως πότε θα είμαι μαζί σας; Ως πότε θα σας βαστάξω; Φέρτε μου εδώ το παιδί».

Πράγματι, έφεραν τον νεαρό μπροστά Του. Όταν όμως αυτός είδε τον Ιησού, αμέσως το πονηρό πνεύμα τον τράνταξε κι έπεσε στη γη και κυλιόταν αφρίζοντας. Τότε ο Ιησούς ζήτησε να μάθει από τον πατέρα, από πότε ο νεαρός βρίσκεται σ' αυτή την κατάσταση. Κι ο πατέρας του είπε: «Δάσκαλε, από παιδί είναι έτσι. Και το πνεύμα που τον κατέχει τον έριξε πολλές φορές και στο νερό και στη φωτιά, για να τον ξεκάνει. Μα αν κάτι μπορείς, λυπήσου μας και βοήθησέ μας».

Κι ο Κύριος του απάντησε: «Αν μπορείς να πιστέψεις, όλα είναι δυνατά σ' εκείνον που πιστεύει». Κι αμέσως ο πατέρας του παιδιού, με πολύ δυνατή φωνή φώναξε: «Πιστεύω, Κύριε· βοήθα με στην απιστία μου».

Κι όταν είδε ο Ιησούς ότι μαζεύεται κόσμος,μίλησε αυστηρά στο ακάθατο πνεύμα και του λέει: «Πνεύμα άλαλο και κουφό, εγώ σε διατάζω να βγεις απ' αυτό το παιδί και να μην ξαναμπείς σ' αυτό». Και το πνεύμα, αφού φώναξε δυνατά και τράνταξε γερά το παιδί, βγήκε απ' αυτό. Τότε αυτό έπεσε κάτω και φαινόταν σαν νεκρό, ώστε πολλοί να λένε ότι είχε πεθάνει. Όμως ο Κύριος το έπιασε από το χέρι και το σήκωσε κι εκείνο στάθηκε όρθιο.

Όταν ο Ιησούς πήγε στο σπίτι, οι μαθητές του τον πήραν κατά μέρος και τον ρωτούσαν: «Γιατί εμείς δεν μπορέσαμε να βγάλουμε το πονηρό πνεύμα;». Και τους είπε ο Κύριος: «Τα πονηρά πνεύματα με κανέναν τρόπο δεν απομακρύνονται, παρά μόνον με προσευχή και νηστεία». Έφυγαν από κει και προχωρούσαν διασχίζοντας τη Γαλιλαία. Ο Ιησούς δεν ήθελε να μάθει κανείς ότι περνούσε από κει, γιατί δίδασκε τους μαθητές του και τους έλεγε: «Ο Υιός του Ανθρώπου θα παραδοθεί σε χέρια ανθρώπων, που θα τον θανατώσουν· όμως την Τρίτη μέρα μετά τον θάνατό του θα αναστηθεί».

Η Εκκλησία έχει ορίσει την ανάγνωση αυτής της ευαγγελικής περικοπής την τέταρτη Κυριακή των νηστειών, και επειδή το θαύμα που περιγράφεται από τον ευαγγελιστή Μάρκο καταλήγει με την πρόρρηση του Χριστού για την Ανάσταση αλλά και επειδή δείχνει πώς πρέπει να πορευόμαστε σ' όλη μας τη ζωή, αλλά

ιδιαίτερα την περίοδο αυτή. Οι μαθητές δεν μπόρεσαν να θεραπεύσουν τον νέο κι ο Κύριος τους λέει ότι τα πονηρά πνεύματα απομακρύνονται μόνο με την προσευχή και τη νηστεία. Με την προσευχή ο άνθρωπος συνδέεται με τον Θεό, ζητάει τη βοήθειά Του και τη δύναμή Του. Ιδιαίτερα τη Μεγάλη Σαρακοστή η προσευχή μάς οπλίζει με τέτοια δύναμη, ώστε να συνεχίσουμε νικηφόρα τον αγώνα μας κατά του διαβόλου και της αμαρτίας. Η νηστεία επίσης μας βοηθάει να πλησιάσουμε τον Θεό. Με τη νηστεία προσπαθούμε να στερήσουμε τον εαυτό μας από κάτι που το αγαπάμε, για το χατίρι και την αγάπη του Θεού. Η νηστεία μας γεμίζει με τη δύναμη του Θεού, γιατί διαρκώς μας προσφέρει την αγάπη Του, που μας συντηρεί και μας λυτρώνει.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

